

Recensie NRC

Liefdevol monumentje voor de fantast Boudewijn Büch

Toneel In deze solovoorstelling blik Boudewijn Büch terug op zijn leven vol verzinsels. Dick van den Toorn speelt hem sober en ontwapenend.

Dick van den Toorn in *De Wonderbaarlijke Wereld van Boudewijn Büch*. Foto Ins Blau Producties Theater

De wonderbaarlijke wereld van Boudewijn Büch door Theater Ins Blau Producties (regie Gerardjan Rijnders). Gezien: 19/9, Theater Ins Blau (Leiden). Tournee t/m 15/4. Inl: dewonderbaarlijkewereldvanboudewijnbuch.nl

Sander Janssens
20 september 2020

Eén ding is zeker, het is onmogelijk dat iemand zeventien jaar na zijn dood ineens voor je neus staat. Zoals het personage op de speelvloer treffend zegt: „Iemand die al jaren dood is, zegt niet dat hij al jaren dood is.”

Maar in het theater is natuurlijk alles mogelijk – en daarmee is meteen een parallel gelegd met schrijver en televisiepresentator Boudewijn Büch (1948-2002), die zijn fantasieën ook graag en gretig als feiten presenteerde.

Als Boudewijn Büch maakt Dick van den Toorn indruk met ontwapenend en ingetogen spel

In deze solovoorstelling_blijkt Boudewijn Büch (Dick van den Toorn) terug op zijn leven. Daarbij is het voortdurend de vraag wanneer fictie een loopje neemt met de feiten. We weten dat Büch een fervent verzamelaar was, maar of hij daadwerkelijk „de leuter van Napoleon” had opgeduikeld, zoals hij in de voorstelling stellig beweert, is zeer de vraag. En de beschrijving van een seksuele escapade met de vrouw van zijn psychiater, is evengoed van twijfelachtig allooi.

Na de vooral wat meer groteske rollen van de laatste jaren, maakt Dick van den Toorn nu indruk met ontwapenend en ingetogen spel. In regie van Gerardjan Rijnders speelt hij bij vlagen vol vuur en charme, maar vaker nog begeeft hij zich op voor hem onveiliger terrein en geeft hij een zoekend, verbeterd en soms angstig personage vorm. Als het over de band met zijn vader of de dood van zijn verzonden zoontje gaat, zien we ineens hoe fantasie diepe sporen kan achterlaten. Iets kan verzonden zijn, maar toch reële pijn sorteren.

Idee en tekst voor deze voorstelling komen van Kevin Jolly, die we in het theater kunnen kennen van het fysieke cabaretcollectief Oeloek. Jolly grasduint willekeurig door momenten uit Büchs leven, vult verzinsels aan met nieuwe verzinsels, met een wat kabbelend relaas als uitkomst. Het ontbreekt daarin aan focus en urgentie (wat staat het personage hier eigenlijk te doen, wat is zijn plan?). Niettemin is dit een liefdevol theatermonumentje voor een man wiens fantasie zowel een zegen was, als een vloek.